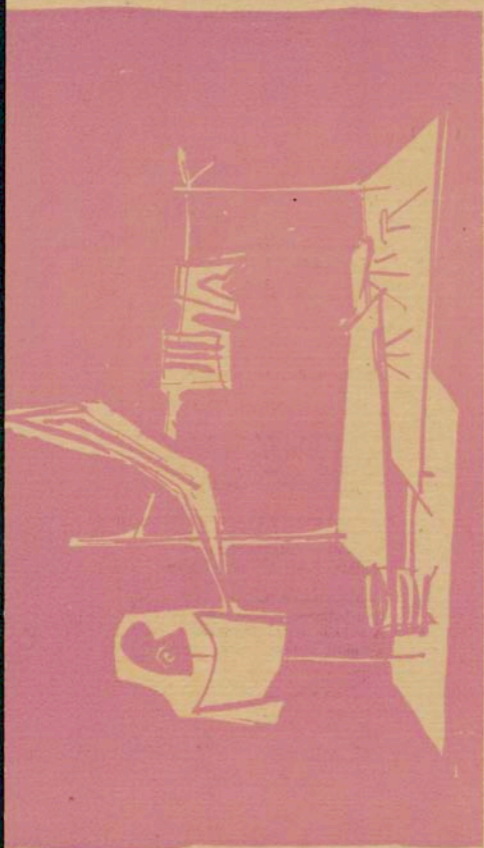
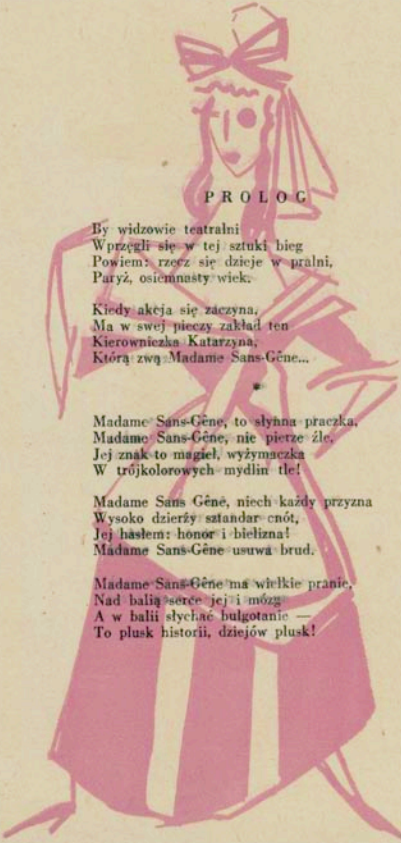

**PAŃSTWOWE TEATRY DOLNOŚLĄSKIE
JELENIA GÓRA**

Projekt dekoracji A. Szeliga

PROLOG

By widzowie teatralni
Wprzęgli się w tej sztuki bieg
Powiem: rzecz się dzieje w pralni,
Paryż, osiemnasty wiek.

Kiedy akcja się zaczyna,
Ma w swej pieczy zakład ten
Kierowniczka Katarzyna,
Którą zważ Madame Sans-Gêne...

Madame Sans-Gêne, to słynna praczka,
Madame Sans-Gêne, nie pierze źle,
Jej znak to magiel, wyżymaczka
W trójkolorowych mydlin tle!

Madame Sans-Gêne, niech każdy przyzna
Wysoko dźierży sztandar cnót,
Jej hasłem: honor i bielizna!
Madame Sans-Gêne usuwa brud.

Madame Sans-Gêne ma wielkie pranie,
Nad balią serce jej i mózg —
A w balii słychać bulgotanie —
To plusk historii, dziejów plusk!

PIOSENKA NAPOLEONA

Ze Gutenberg wymyślił druk
To człowiek jeszcze znieśćby mógł,
Lecz na sumieniu przewin masę
Ma facet, co wymyślił prasę.
Bo ci przekłęci żurnaliści
Hasają dziś jak jeden mąż
O wszystkim pisać chcą, aliści
Zbyt mało o mnie piszą wciąż.
„Zbrodnia we śnie”, „Dwugłowe ciele”
— Codzień sensacji brudnych sto —
„Bandyci... Łotry... Gwałciciele...”
Przepraszam was, a ja — to co?

Ze Gutenberg wymyślił druk
To człowiek jeszcze znieśćby mógł,
Lecz to jest zbrodnia nieprzeciętna
Wykombinować recenzenta
Bo te przekłete gryzpiórki
Hasają dziś jak jeden mąż
Zamiast peany i laurki
Na moją cześć zamieszczać wciąż.
W gazetach wszędzie chaos rzadki,
Od tego można wściec się aż,
Na pierwszych stronach gołe zadki,
Przepraszam was — a moja twarz?

PAŃSTWOWE TEATRY DOLNOŚLĄSKIE — JELENIA GÓRA — WAŁBRZYCH

Dyrektor
Władysław Ziemiański

Kierownik artystyczny Kierownik literacki
Janina Orsza-Lukasiewicz *Mieczysław Markowski*

PREMIERA DNIA 11 CZERWCA 1960 R.

MADAME SANS-GÊNE

wg V. Sardou

Komedia muzyczna w 3 aktach i 4 obrazach
Adaptacja i piosenki: *A. Marianowicz i J. Minkiewicz*
Ilustracja muzyczna: *Stefan Kisielewski*

Reżyseria
Bronisław Orlicz

Scenografia
Anna Szeliga

Asystent reżysera
Ryszard Dembiński

Sceny taneczne
Janina Orsza-Lukasiewicz

OSOBY ODSŁONY I.

Katarzyna zwana Madame	
Sans-Gêne	— <i>Krystyna Wodnicka</i>
Rousssette	— <i>Danuta Firek</i>
Julia	— <i>Ina Masiejewska</i>
Toiton	— * * *
Fouché	— <i>Eugeniusz Szatkowski</i>
Mathurin	— * * *
Vinaigre	— <i>Władysław Ziemiański</i>
Neipperg	— <i>Włodzimierz Górny</i>
Lefebvre, gwardzista . . .	— <i>Stanisław Łopatowski</i>
Vabentrain	— <i>Stanisław Tubielewicz</i>
Jolicoeur	— * * *
Sąsiad	— <i>Stanisław Moskalewicz</i>

Paryż, 10 sierpnia 1792

OSOBY ODSŁONY III I IV.

Napoleon Bonaparte . . .	— <i>Ryszard Dembiński</i>
Cesarzowa Maria-Ludwika	— <i>Bożena Borzyska</i>
Księżna Gdańska zwana	
Madame Sans-Gêne . . .	— <i>Krystyna Wodnicka</i>
Pani von Bülow	— <i>Katarzyna Feldman</i>
Rustan	— <i>Stanisław Tubielewicz</i>
Mameluk II	— * * *

Zamek w Compiègne, 1811

Inspicjenci: *Teresa Dembińska i Stanisław Tubielewicz*

Suffler: *Krystyna Świętochowska*

OSOBY ODSŁONY II.

19 lat później

Księżna Gdańska zwana	
Madame Sans-Gêne . . .	— <i>Krystyna Wodnicka</i>
Jasmin	— <i>Henryk Halski</i>
Eternel	— <i>Kazimierz Błaszczński</i>
Canouville	— <i>Stanisław Tubielewicz</i>
Kawaler Corso	— * * *
Rovigo	— <i>Władysław Ziemiański</i>
Księżna Rovigo	— * * *
Dama I	— <i>Danuta Firek</i>
Dama II	— <i>Ina Masiejewska</i>
Adiutant cesarza	— <i>Stanisław Moskalewicz</i>
Lefebvre, marszałek	— <i>Stanisław Łopatowski</i>
Fouché	— <i>Eugeniusz Sztakowski</i>
Neipperg	— <i>Włodzimierz Górny</i>
Karolina, królowa Neapolu	— <i>Jadwiga Wysocka</i>
Eliza, księżna Lukki	
i Piombino	— <i>Stanisława Siedlecka</i>

Zamek Compiègne, 1811

OBSADA TECHNICZNA:

- Kierownik techniczny . . — *Mieczysław Kulczyk*
Brygadier sceny — *Tadeusz Tekiel*
Kierownik oświetlenia . . — *Benedykt Zientalak*
Kierownik
pracowni krawieckich . — *Emilia Rochowicz*
Kierownik
pracowni perukarskiej . — *Aljona Domiczek*
Kierownik
pracowni stolarskiej . . — *Franciszek Nowak*
Kierownik
pracowni malarskiej . . — *Heliodor Jankowski*

Redakcja programu — *Mieczysław Markowski*

Opracowanie graficzne programu — *Anna Szeliga*

KATARZYNA

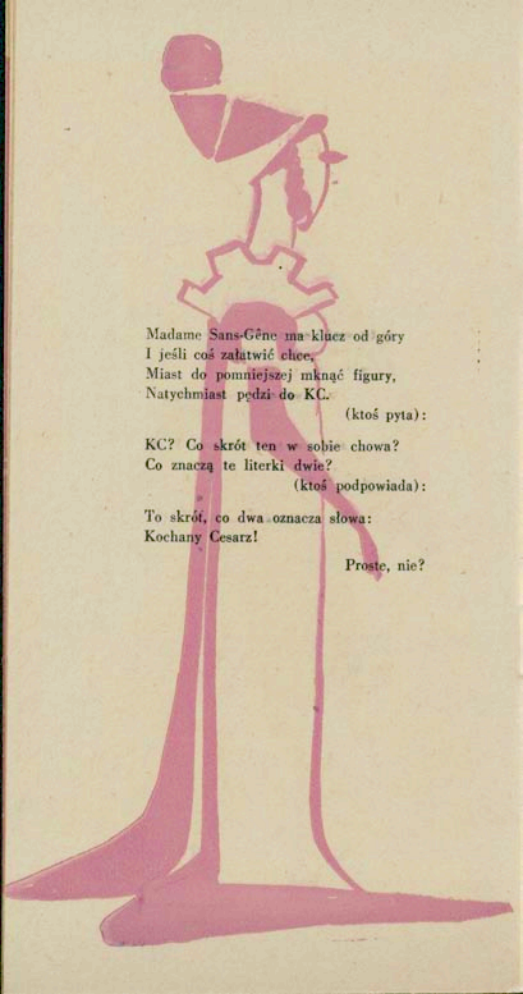
Podwładnych, gdy ich wzywa góra,
Zazwyczaj marny czeka los:
Nigdy pochwała, zawsze bura
I zagniewany góry głos.

Gdy ową górą jest figura,
Na widok której braknie tchu,
Wnet na człowieku cierpię skóra,
Jak również rura mięknie mu.

Lecz widzę na to sposób, który
Górę niestraszną czyni ci
Mam oto własny klucz od góry!
On otwiera wszystkie drzwi...

Klucz od góry... zważ ptaszyno,
Nie zawiedzie taki klucz,
Gdy powlec wazeliną
I pokropić lezką z ócz.

Doświadczenie nas poucza,
Że to bardzo ważny klucz
Bo, gdy nie masz tego klucza,
No to lbem o ścianę tłucz!

Madame Sans-Gêne ma klucz od góry
I jeśli coś załatwić chce,
Miał do pomniejszej mknąć figury,
Natychmiast pędzi do KC.

(ktoś pyta):

KC? Co skrót ten w sobie chowa?
Co znaczą te literki dwie?

(ktoś podpowiada):

To skrót, co dwa oznacza słowa:
Kochany Cesarz!

Proste, nie?

Projekt dekoracji A. Szeliga

